

Forhører, som optages over dem, der være indvirkede i deslige Sager, skulle optages for aadne Døre, vilde Undersøgelsen herved aldeles tabe sin Kraft, og det vilde blive meget vanskeliggere at opdage Sandheden med Hensyn til de for den almindelige Sikkerhed og Statens hele Bestaaen farlige Forbrydelser, end det ellers vilde være. Det maa bemærkes, at hvor i andre Lande Offentlighed finder Sted, er der ogsaa Bemyndigelse til under visse Omstændigheder at lufte Dørene; men derhos er der, navnlig i Frankrig, den betydelige Forskiel, at de vigtigste Forhører, paa hvilke Sagen bliver grundet, blive optagne af de mange forskjellige vedkommende Embedsmand, som efter de franske Love have Bemyndigelse dertil, inden luffede Døre. Nu er det vel en Regel i den franske Proces, at ved Sagens endelige Forhandling, skulle Vidnerne slettes for den samlede Ret og der gjentage deres Forklaringer, saaledes som ogsaa dette er Tilfældet med de Tiltalte; men der er den væsentlige Omstændighed, at i Frankrig er det overladt til Domstolene — det være sig nu Eedsborneretterne eller Tugthuuspolitiretterne eller Pairskamret, forsaavidt angaaer den samme Slags Sager, hvorom her er Spørgsmaal — at dømme aldeles efter deres subjektive Overbeviisning, og dersom altsaa de oplyste Forklaringer, som ere afgivne udenfor Retten, findes at være troværdige, saa blive de, uagtet de stride mod de Forklaringer, der ere afslagne for Retten, dog de afgjørende. Dette lader sig nu ikke gennemføre hos os; thi enten maa man holde sig til den almindelige Regel, at, hvad der eengang er tilstaaet for Retten, ikke maa fragaaes, saa at det, selv om det er afgivet i et hemmeligt Forhør, maa blive ved at gjælde ligesaa godt som om det var afgivet i et offentligt Forhør, eller ogsaa maa man nægte disse Forklaringer al Virkning, og det vilde vistnok have forfærdelige Følger. Det vil overalt være meget vanskeligt at indføre i en enkelt Slags Sager en Rettergangsmaade, der aldeles ikke stemmer overeens med den i Landet sædvanlige, og derfor tilstaaer jeg, at der er noget meget Hæltende i den hele Anordning med Hensyn til Offentligheden, der skal finde Sted netop i den omhandlede Slags Sager;

men dersom man vil strække den videre, end der er skeet efter Udkastet og det Forslag, som Udvalget har gjort, saa troer jeg, at man gjør Rigsretten aldeles ubrugbar til den Bestemmelse, som dog Grundloven har villet give den.

Hvad Afstemningspunktet Nr. 22 angaaer, saa kan det jo virkelig være tvivlsomt, om man ikke ganske skulde udelade den hele Bestemmelse og overlade Valget af Formanden og Bedømmelsen af, hvad der hører til Pluraliteten, til Retten selv. Saadan som Bestemmelsen er, lider den virkelig af visse Ufuldkommenheder; men det er netop af den Grund, som er forklaret, at man fandt det altfor omstændeligt, at berøre det Tilfælde, hvor der blev lige Stemmer, og derfor troede, at man blot skulde angive den almindelige Regel og overlade det til Retten at udfinde, hvorledes der skal forholdes i extraordinaire Tilfælde.

Hvad det Forslag angaaer, at der ogsaa skulde være en Viceformand, saa troer jeg, at det idetmindste er unødvendigt; thi i det Dieblis, at Formanden skulde være forhindret fra at møde, maa jo Retten paany kunne vælge en af dem, som ere tilstede, til at fungere som Formand indtil den egentlig valgte Formand kan komme tilstede.

Hvad Afstemningspunktet Nr. 35 angaaer, saa vilde der dog, uagtet det maaskee ikke er aldeles nødvendigt at tilføie Ordene „som dertil findes stiftet og villig“, let kunne opstaae den Tvivl, om Folkethinget ikke blot var berettiget til at vælge hvilkensomhelst Mand, det vilde, til at udføre Sagen, eller om ikke ogsaa Folkethingets Beslutning skulde paadrage vedkommende en Forpligtelse i saa Henseende.

Hvad Afstemningspunktet Nr. 40 angaaer, saa troer jeg, at det i høieste Grad vilde være ubilligt, om man vilde give Tiltalte en Forsvarer, naar han ikke inden 24 Timer har afgivet sin Erklæring, om han ønskede det eller ikke. Han turde have billigt Krav paa at beholde ikke blot de 24 Timer, men ogsaa Berettigelse til senere at vælge sin Forsvarer, og det er let muligt, at han ikke kan gjøre Valget saa hurtigt, navnlig, at han ikke kan vide, om den, han ønsker, er at formaae dertil. Altsaa indseer jeg ikke, at man bør indskrænke Tvisten saaledes for ham; men kan man ikke